

FURUTECH

Audio Video Finland
ADL Esprit Review

April 2013

ADL Esprit - DAC-ADC-kuulokevahvistin testissä

Monitoimikone musiikillisiin makumatkoihin

Vanhan viisauden mukaan kuuloke-DACissa tärkeintä on pieni koko ja vankka rakenne. Tällöin sitä voi käyttää hädän hetkellä työpaikan viikkopalavereissa heittoaseena. ADL Esprit sopisi tähänkin tarkoitukseen mainiosti, mutta digitointivalmiutensa ansiosta se taitaa kuitenkin olla omimmillaan kotikäytössä.

Espritin AD-muuntimen myötä voi melkein saimaannieriääkin uhanalaisempi kotiaänittäjien harrastajaryhmä päästää vanhat tallennusformaatit ansaitsemaansa lepoon ja äänittää lempivinyylinsä, vanhat kasettivarastonsa tai kiinnostavimmat radio-ohjelmat nykyaikaisesti suoraan tietokoneen kovalevylle.

Esprit ei toki ole ainoa markkinoilla oleva AD-muunnin, mutta yksi harvoja hifi puolen poikkeuksia. ADL:n omassa mallistossa on jo pari vuotta ollut hintaluokkaa halvempi GT40, jossa on muiden Espritin ominaisuuksien lisäksi vielä levysoitinesiaste. Espritistä phono-korjain on jätetty pois. Ilmeisesti suunnitteluinsinööri katsoi, että laitteeseen lähes tuhat euroa sijoittavilla on rahaa ja halua panostaa myös erilliseen, laadukkaaseen levysoitinesivahvistimeen.

"Etupaneeli kestää vaikka toimitusjohtajan otsaluun."

Tuntumaltaan laite on karun pelkistetty, mutta laadukkaan oloinen. Paksu, metallinen etupaneeli kestää vaikka toimitusjohtajan otsaluun ja äänenvoimakkus- ja ohjelmälähteenvalitsinkytkimissä on hyvä näppituntuma.

Espritin takapaneelista löytyy koaksiaali-, optinen ja USB-otto digipuolelle ja kaksi analogipuolen linjaottoa. Ulos ääntä saa niin analogisena kuin optisen annon kautta digitaalisenakin. Liitäntöjen puolesta laitetta voi siis käyttää esivahvistimena, jos laiteräkki ei ole täpötäynnä jatkuvassa käytössä olevia laitteita. Tosin kaukosäätimen puuttuessa Esprit on käyttömukavuutensa puolesta omimmillaan nykyaikaisessa tietokonesetissä.

Äänellisesti Esprit ajaa asiansa mainiosti esivahvistimena. Ajelin sillä EAR 8L6-integroituni päätepuolta ja saundi omai 8L6:n omaan etuasteeseen verrattuna transistoripuolen hyveitä, eli tarkkuutta ja napakoita bassoja, sekä neutraalia helppoutta.

Neutraalius on muutenkin Espritiä parhaiten kuvaava määre. Laite ei varsinaisesti saa runosuonta sykkimään, eikä saundista tai funktionaalisesta ulkonäöstä irtoa lennokkaita kuvauksia. Sen sijaan moitteetonta toimintaa ja ääntä, joka ei lisäile äänitteelle omiaan.

Vatkaa, muttei raasta

Spekseistä kiinnostuneille kerrottakoon, että Espritin DA-piirinä toimii Wolfsonin WM8716. Laite ymmärtää tiedostoja 192kHz:iin saakka, tosin USB:n kautta ymmärrys loppuu 96kHz:n kohdalla. Jos vannoo 192kHz hires-tiedostojen nimiin, on syytä ostaa koneen ja muuntimen väliin S/PDIF-muunnin, meille muille riittää teknisesti astetta heikompi USB. Erilaisia digifilttereitä saundin hienosäätöön Esprittissä ei ole, eikä välttämättä tarvitse ollakaan.

Espritin DA-puolen käyttöönotto oli Mac-maailmassa lähes plug and play ja ohjekirjan selkeät, kuvalliset neuvot riittänevät myös aloittelevammallekin Windows-käyttäjälle.

Vertailussa monta kertaa kalliimpaan Ayre C-5xeMP -CD/SACD-soittimeen DA-puolen erot osoittautuivat hämmästyttävän pieniksi, etenkin äänenvoimakkuuksien tasauksen jälkeen. Minkäänlainen digitaalinen karheus ei häirinnyt, tosin joillain jazz- ja rock-levyillä väittäisin Ayren kuljettaneen musiikkia asteen jouhevammin. Klassisella musiikilla Espritin sävypaletissa ja linjojen seurattavuudessa ei ollut moitteen sijaa.

Piikkoo ja silppuaa

Espritin AD-muunninpuoli (AD-piirinä Cirrus Logic CS5361) toimii jouhevasti kuin Jascha Heifetzin jousikäsi. Digitoin muutamia takuuanalogisia levyjä Espritin avulla Audacity-ohjelmalla. 96kHz tiedostot kuulostivat erittäin hyviltä ja

volumet tasattuna ero alkuperäiseen esitykseen oli marginaalinen. Kuitenkaan levysoittimeni SYD S7:n sujuva rytmisyys ei aina täysin välittynyt tiedostoilta. Mm. Kate Bushin Kick Inside -levyn Saxophone Song soljui mukavammin LP:ltä kuin tiedostolta. Alkuperäisten ja tiedostokopioitten mitteloä voisi verrata johonkin shakin maailmanmestaruusotteluserjaan Garri Kasparovin ja Anatoli Karpovin välillä: tiukkaa väantöä ja paljon tasapelejä, mutta kuitenkin Kasparov lopulta aina voitti sarjan pienellä, joskin selvällä erolla. Ja tämä ei tarkoita, etteikö Karpovkin olisi ollut huippuluokan pelaaja. Ilman verrokkia olisin antanut tiedostoille hyvillä mielin MM-tittelin.

Espritin etulevyssä oleva ledi alkaa vilkkua, jos äänitystaso on liian korkea ja signaali on vaarassa yliohtautua. Tällöin kytkimestä voi laskea tulevaa signaalia 6 tai 12 desibeliä. 12 desibelin vaimennusta en tarvinnut kertaakaan ja ehkä olisin toivonut hieman pienempiä askelia vaimennukseen, kuusikin desibeliä kun on jo melkoisesti.

Ilmaisojelma Audacity toimi äänityksissä kohtalaisen asiallisesti, joskaan ei aivan ongelmitta. Välillä ohjelman oman äänitystason säätäminen ei onnistunut tai ohjelma ei suostunut ottamaan Espritistä tulevaa signaalia vastaan. Pienet pykimiset tosin selvisivät viimeistään ohjelman uudelleenkäynnistyksellä, eikä itse äänityksen aikana tapahtunut kokeilun aikana kertaakaan mitään epämiellyttäviä yllätyksiä. Myös Audacityn käyttö onnistui kohtalaisen helposti ilman tietotekniikkainsinöörin koulutustakin.

Jos Audacity kuitenkin epäilyttää, voivat Windows-käyttäjät ladata esim. kehitun, muutaman kymppin hintaisen Spin It Again -ohjelman. Mac-käyttäjillekin on vaihtoehtoja, yhtenä hinnakkaimmista ja varmasti parhaista reilun parinsadan euron hintainen Pure Vinyl.

Hieroo ja viihdyttää

Kuulokepuolella käytin Espritä sekä vanhojen Grado 325-, että maahatuojan Espritin mukana lähettämien Ultrasonen Pro900-kuulokkeiden kanssa. Pirteäsointiin Gradoihin verrattuna Pro900 on tummempi ja bassovoittoisempi kuuloke, jonka istuvuus päähäni oli hyvä. Basson taipumus lievään kuminaan rauhoittui sisäänsoiton aikana, mutta suosittelen näiden suhteen huolellista koekuuntelua, ainakin jos preferensseissä on viivasuora taajuusvaste. Tosin samaa voisi sanoa Gradoista.

Molemmat kuulokkeet ovat kuormaltaan helppoja, eikä Espritillä ollut näiden kanssa ongelmia. Valmistaja lupaa laitteen toimivan 32-600 ohmin kuulokkeiden kanssa, joten sen pitäisi selvittää suurimmasta osasta markkinoilla olevia kuulokkeita.

ADL Espritin ostajalla on jo kädet tietokoneen näppiksellä, mutta luultavasti vielä ainakin toinen jalka analogimaailmassa. Vaikka tallennusvälineet ovat nyt parempia kuin ikinä ennen, vaivautuu tässä halpojen CD-uudelleenjulkaisujen, Spotifyn, tuhansien internetradiokanavien ja tiedostolatausten maailmassa yhä harvemmat kotiäänittämään, etenkin kun Ylenkin radiolähetykset ovat jo parempilaatuisia ja vähemmän kompressoituja internetin kautta. Sitäpaitsi olemme jo liian tottuneita siihen, että musiikin saa imaistua tietokoneen kovalevylle parilla napinpainalluksella ja moninkertaisella nopeudella, tarvitsematta välttämättä ikinä kuunnella lopputulosta.

Kaikkia analogikauden aarteita ei kuitenkaan tule ikinä löytymään digiformaatissa kaupasta. Vinyylilevyt kyllä säilyvät hellällä huolenpidolla vuosikymmenestä toiseen, mutta C-kasettien omistajien on paras alkaa katsella tapaa siirtää rakkaimmat tallenteensa digitaalimuotoon.

Kuuleman mukaan toinen hyvä syy vinyyliä digitoimiselle on se, että nykyisessä kompressoitussa maailmassa levyn vinyyliversio on tehty monissa tapauksissa CD:tä dynaamisemmaksi. Silloin vinyylin digitointi voi olla myös ihan hifiteko.

Olipa kotiäänittämisen syyt mitkä tahansa, ADL Esprit on varteenotettava vaihtoehto digitointiin. Samalla se hoitaa aika monta muutakin hommaa hyvin.

Lyhyesti: Hyvä-ääninen kuuloke-DAC ja esivahvistin, jolla saa myös siirrettyä analogiäänitteet tietokoneelle.

Hinta: 938 euroa

Maahantuoja: [Scanteknik](#)

<http://audiovideo.fi/testi/adl-esprit-dac-adc-kuulokevahvistin-testissa>